

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

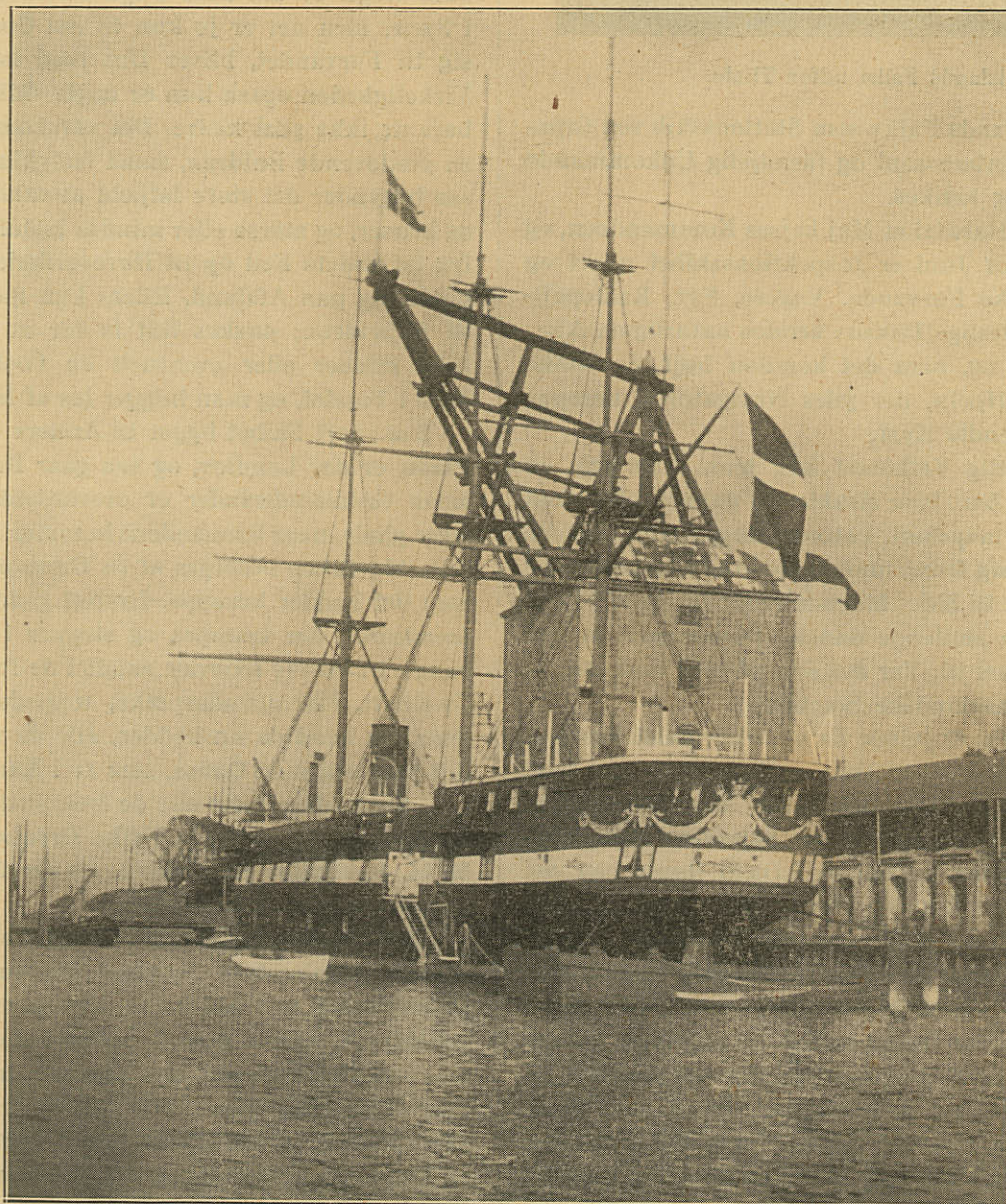
12. AARGANG
1925.

BLADETS OG HOVEDFORENINGENS KONTOR
Bredgade 25 C., København K.
Telefon Palæ 2886.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE X.
Oktober

FREGATTEN JYLLAND

Fot: E. W. Marston 26/8 1925.

Der gængede ind under Palsgaards
Strand

i Juelsminde Bugt,
en statelig Skude, en Orlogsmand,
Fregatten, som engang ved
Helgoland
jog Fjenden paa Flugt.

Og gamle Sømænd med vejrbitte
Træk

kunde komme i Maj,
og kigge paa Skanse og Stævn og Hæk,
og finde det Sted paa dens
Banjerdæk,
hvor de stod den Dag.

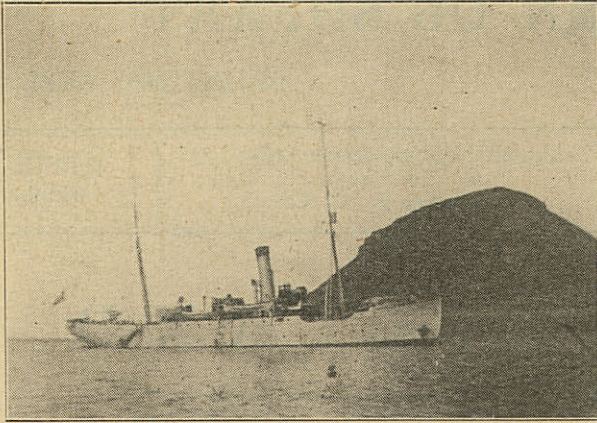
Velholdt fra Køl til Mastetop
af en enkelt Mand.

Om Spanterne skørned, det gjaldt
kun et »Stop«!
Men nu er han borte. Nu hugges
den op.
Er det sandt, mit Land!

Carl Dumreicher.

MED „ISLANDS FALK“ PAA GRØNLAND

Af Søløjtnant Willy Salicath.

»Islands Falk« udfør Thule.

H. M. S. »Islands Falk« som Stations-skib ved Grønland. En mere interessant og fornøjelig Udkommando kan vist daarlig tænkes.

I den sidste Halvdel af Maj hejses Kommandoen, og i Begyndelsen af Juni er Inspektionsskibet naaet op i de grønlandske Farvande. Vagere, Fyr, Radiopejlstationer eller deslige Luksus kendes naturligvis ikke; enkelte Varder og, naar det kommer højt, en Baake er den eneste Hjælp, der ydes Navigatøren heroppe ved den ret ukendte Kyst.

Nogen egentlig Velkomst kan man ikke sige, at Grønland gav i Aar. Isen strakte sig ualmindelig langt til Søs; ganske langsomt, i store Slangebugter, maatte Skibet arbejde sig frem, undgaa de svære Isskodser og puffe de mindre til Side; bidende koldt forekom Vejret os ovenpaa den smilende danske Forsommer, vi lige havde sagt Farvel til. Var det den af vore Forgængere saa loypriste grønlandske Sommer?

Omsider hørte Drivisen da op, Farvandet var frit, kun Isfjælde drev rundt her og der. Men saa kom Taagen, den tætte, klamme Taage, der saa hyppigt forekommer heroppe, og som gør Sejladsen uhyggelig; thi aldrig ved man jo, om et Isfjæld ligger paa ens Rute. — Naa, alt faar en Ende, og vi kom til sidst ind til Godthaab, Hovedstaden paa Grønland.

Højst interessant er det at se de grønlandske Kolonier, hvor de smaa, morsomme, men i høj Grad usunde, Jordhytter ligger klinet til Klippen, saa en Uindviet kan tage Fejl og spadsere lige ud paa et Tag; og man opdager først, hvor man er, ved at se et Skorstensrør rage op lige ved Siden af sig. Efterhaanden ombyttes Jordhytterne dog med Træhuse, der dækkes med Tørv udvendig.

Inspektionsskibets Virksomhed ved Grønlands Vestkyst omfatter to Ting, dels at fungere som Stations-skib, støtte Myndighederne og Befolkningen, dels at være Fiskeriinspektionsskib. Effektivt at løse denne Opgave med eet Skib er uhyre vanskeligt, for ikke at sige ugørligt, dertil er Grønland for stort; Kap Farvel ligger paa 60° N. Br. og Etah, det nordligste Sted, vi i Aar har anløbet, ligger paa 78° 20' N. Br. Og alle Ste-

der er der noget at gøre. I Sydgrønland, hvor et stort Antal fremmede Skibe, særlig norske, driver Fiskeri paa de store Banker, har »Islands Falk« anholdt ikke saa faa Skibe for at have overtraadt de grønlandske Love; i Diskobugten er en Hvalfanger anholdt for at have jaget Hvaler paa Søterritoriet, og tre Ræveskind er beslaglagt fra den amerikanske MacMillan Ekspedition oppe i Etah, hvor Skindene ulovligt var erhvervet.

Det er ikke nogen Drivertilværelse at være med »Islands Falk«; der sejles meget, den korteste Tur, fra Godthaab til Sukkertoppen, er paa ca. 12 Timer. Som Regel er det flere Døgn ad Gangen, man ligger i Søen; men det er jo kun til det Gode. Man vænner sig til Farvandet, bliver Dus med Isfjældene, som i Virkeligheden ogsaa kun er nogle skikkelige Kæmper, bare de ikke skal kælte. Det varskoer i Forvejen ved en øredøvende Buldren, smaa Isstykker rasler ned, og saa begynder det store Isfjæld at vakle; Vandet syder og bruser, og større eller mindre Isblokke slynges ned fra Isfjældets Fod op til Havoverfladen. Da skal man holde sig paa Afstand. Ellers kan man gaa helt hen til Isfjældene; ønskes lidt Is for at kunne nyde en kold Pilsner eller eventuelt en Cocktail, sættes en Jolle i Vandet, og man hugger løs af Isen.

Saa snart Skibet ligger til Ankers ud for en beboet Plads, er der Landlov, og saa gaar Dansen livligt. De smaa Grønlænderinder er overordentlig søde, smiler og er glade, naar Sømændene kommer i Land til Dansemik. Musikken besørger af en Harmonika, Suppedase, som det hedder heroppe. Lystigt gaar Dansen i Tømmerskuret, der trampes og steppes i Gulvet, saa det runger; Parrerne hvirvler rundt i de forskellige Danse, Zweitritt, Rheinländerpolka, toppede Høne, Fangerdans, og hvad de nu hedder, alle de morsomme, men lidt anstrengende Danse, som er i Kurs paa Grønland.

I September, naar alle de fremmede Skibe er vendt hjem, forlader »Islands Falk« Grønland for at afløse H. M. S. »Fylla« paa Island, og der fortsættes Fiske-riinspektionen til December.

Men Hovedoplevelsen paa Togtet er Grønland. Den skønne grønlandske Sommer glemmes aldrig. Naar Midnatssolen er i Skjul bag Diskos violettonende Basaltklipper, kaster den en sælsom Glans udover Bugtens utallige Isfjælde, der skinner blændende hvidt mod det spejlblanke Vand, Himlen lyser i fantastiske klare Farver, Violet glider over i Gult, videre i Grønt og Blaåt, Farvevirkninger, der synes en at maatte være som i en Drøm.

Det mest betagende er dog, naar Skibet anløber en Koloni for første Gang det Aar. Oppe paa Klipperne er alle Grønlænderne samlet, Kvinder i deres maleriske Festdragt, alle vinker og vifter de til Skibet, glade over Besøget. Og fra Flagstangen i Land hilses Marinens Skib »Velkommen« med Dannebrog, der kippes. Da varmes man om Hjertet, og man føler, at Danmark er større, end Folk i Almindelighed tror.

DEN FØRSTE DAG

Den 16. Oktober blev Kommandoen hejst i de tre Torpedobaade, der var blevet bestemt til at sejle rundt og øve sig i Krigerfærd og anden Idræt den specielle Vinter, der her er Tale om.

De var ganske ens, de tre Baade — lange, smalle og slanke, og malet med en mærkværdig grumsetgrøn Farve, der fik dem til at ligne overgemte Oliven. De havde hver halvanden Skorsten, hvad der fik dem til at se umaadelig energiske ud — de havde ogsaa en Kanon og et Torpedorør og en lille Baad, noget mindre end dem, man kan leje i Frederiksholms Kanal, hvis man en Dag skal ud med sin Pigelil og plaske husvant til Søs.

Disse tre Baade laa altsaa om Morgenen den 16. Oktober — det var forresten en lidt taaget og trist Morgen — med Dampen oppe, klare til at fare ud paa Havet — Chefen steg op paa sin fine og fornemme Bro, styrtede sig over Maskin-telegrafan, og saa satte Rokken sig rystende i Bevægelse til Fryd og Gammen for Mester og hans Svende, der svedte omkap med selve Symaskinen af lutter Glæde over at kunne faa den til at løbe rundt.

Saa gik det ud af Lejet — forbi Bomløbet, hvor Slægt og Venner og smaa Hunde var mødt op for at vifte Farvel til de stakkels Søfolk, der skulde ud at døje langt mere ond end godt, godt, godt — forbi Langelinie, hvis Træer og Buske endnu har al Efteraarets glødende, gyldentrøde Pragt — ud i det store, vilde Øresund.

Vi skulde først rette Kompasser. — Jeg kendte engang en lille Pige, som troede, at det at rette Kompasser var sømandsteknisk Udtryk for at »gaa lidt i Byen« — hvilken blodig Misforstaaelse af dette alvorlige Stykke Arbejde, som vi altsaa nu skulde i Gang med derud paa Sundets efteraarsgraa Vover.

Medens vi ligger og svajer rundt herude, kan vi lige se lidt paa Besætningen — der var treogtyve Sjæle ombord — alt iberegnet.

Nogle af »Mændene« var gamle Torpedobaadsrotter og tog ligesaa hjemmavant paa Sagerne, som en veltjent Udsmider tager paa lidt for overstadigt kaade Sjæle — andre satte første Gang deres respektive Fødder ombord i saadan et Fartøj og satte dem derfor behersket forsigtigt for ikke at lave Ballade lige med det samme.

Man kunde høre paa Stemmerne, der kvidrede saa lystigt dernede paa Dækket, at Folkene var plukket sammen fra alle Landets Egne — der var en Klang af den bornholmske Granit, af Sydsjællands Bøgeskove og Fyens syngende Haver — der var Toner fra Vestkystens durende Storme og fra Storstadens afstumpede, lidt forjaskede Nervøsitet — fra alle Landets Sogne eller rettere fra næsten alle Landets Sogne — var de kommet sammen i den lille olivengrønne Torpedobaad, som for et Par Maaneder skulde være deres Hjem — for saa atter at skilles, gaa hver til sit — til Glæder og til Sorger, som det nu engang er tilmaalt os Mennesker — men mange Aar efter vil maaske en eller anden af dem standse Arbejdet et Øjeblik og tænke med et vemodigt Smil:

»Gud ved, hvor han — Peter Langfart — nu er henne med sin Harmonika og sin Sømandsbrud med de otteogtrediver Vers?«

De kom ind i Tjenesten som pæne borgerlige Navne — de kom ombord i Torpedobaaden som stive, upersonlige Numre, og de vil forlade den som »Den kolde« — »Admiralen« eller »Den grønsaltede« — som et af de klangfulde Navne, hvis Oprindelse taber sig i en fjern Fortid, men som stadig lever videre ligesom »Batteriforskrækkelse« og »stuvet Mahognitræ«.

Naa, som jeg maaske tidligere har fortalt, var det et rigtigt kedeligt Vejrs den Dag — med Byger, der jog som Piske-smæld over Søens graasorte Overflade — sydvestlig Kuling, saa det blev nok en dejlig Tur op gennem Kattegat — vi skulde nemlig til Aarhus den Dag. Mens vi løb op langs Øresunds kobberluende Kyst, var det endnu som en Tur med

Havnens grønne Motorfærge, og alt var idel Glæde og Travlhed ombord — Artillerimesteren gik og hersede med Krigerne, der var trukket i Olietøj og Sydvest og gik rundt og saa ud, som om de lige var nappet ud af et af Ankers bekendte Malerier, og nede agter i Messen holdt Messeforstanderen Foredrag for Laurits, der skulde være Oppasser, om alle de Ting, han skulde gøre, og om alle dem, han ikke skulde gøre.

Ak ja — hvor ofte stiller ikke Tilværelsen os Mennesker overfor svære Problemer — overfor et »Enten — eller« — som man skal løse — snart er det en ny Hat, man vakler overfor — snart det store »Skal jeg gifte mig eller lade være med det« — og snart er det som i dette Tilfælde Valget af en Oppasser. Mange forskellige Egenskaber skal bo i den Mand, der bliver den udvalgte.

Han skal være tro som Guld — jeg har forresten aldrig kunnet begribe, hvorfor man hæfter Hædersnavnet »Trofasthed« ved dette nærmest uvederhæftige Metal, der straks render fra sin Tjeneste, saa snart man en sjælden Gang har været saa heldig at faa fat i lidt af det — han maa kunne rede en Køje, saa at Tæpperne ikke gaar paa Nattesjov — han skal være Stuepige, Hovmester og Bybud, forenet i en og samme Person. En saadan usandsynlig Perle havde jeg fundet, og det var ham, Messeforstanderen holdt Foredrag for dernede i Messen — først og fremmest indskærpede han ham, at selv om alle vore Sølvskeer var gjort af Plet, var det ikke nødvendigt, at de efterhaanden allesammen skulde ligge og se tungsindige ud paa Bunden af det sortladne Hav.

Jeg husker en Dag med Sol, hvor vi laa til Ankers udfor Taarbæk. Det var i Middagsstunden, og Oppasseren kom op paa Dækket med en bredfyldt Pøs Opvaskervand i sin barkedede Næve — en Sømandsnæve er som bekendt altid barkedet i virkelig velskrevne Fortællinger — vemodigt saa han ind mod Kysten, hvor Bøgen netop var ved at springe ud — hans Tanker vandrede sikkert op gennem Dyrehaven til »Bakken«, hvor de mødte en lille, ikke altfor tilbageholdende Pige — mens Pøsens Indhold langsomt strømmede ud i Øresunds blaagrønne Smaasøer — først kom det graa Opvaskervand — saa en skinnende Genstand — en til — en hel Syndflod af blanke Genstande, der vakte min aldrig helt slumrende, medfødte Nysgerrighed, saa jeg skred derhen og se! — paa Bunden af Havet mellem lysegule Sandpletter og tyste Tangskove laa 14 — er fjorten — Theskeer og en Kæmpepotageske og hvilte sig!

Efter saadan en Oplevelse bliver man let saa mistroisk.

Imidlertid var vi naaet op til Helsingør, rundede Kronborgpynten, og oppe ved Lappegrunden begyndte Dønningerne fra det vrede Hav — Dønninger der ved Nakkehoved blev til vilde og voldsomme Søer — med Skum paa Toppen kom de spadserende med en Fart, som om de var ved at komme forsent til Toget — de slog mod Baadens Bov og sprang i Vejret som tindrende Kaskader netop saa snedigt, at de lige akkurat kunde naa at falde ned mellem Nakken og Kravetøjet paa de Mænd, der stod og klamrede sig fast oppe paa Broen, hvorpaa de udpekuleret langsomt drev ned langs Rygraden.

Vi bankede videre, forbi Hesselø — desværre ogsaa forbi Isefjorden, hvor der vist i Øjeblikket vilde være uhyre tiltalende for smaa Torpedobaade.

Jeg tror nok, at det var her omkring, at den »Grønsaltede« fik sit skøntklingende Tilnavn — han kom op fra Banjerne med en Farve i sit ellers saa blomstrende Barneansigt, der tydeligt tilkendegav, at han i højeste Grad misbilligede Baadens kaade Bevægelser.

Det løjede lidt hen imod Aften, da vi var oppe ved Sjællands Rev, der laa som en hvid, kogende Bræmme af Brænding. Dagen, der havde været saa graa, gled efterhaanden over i Tasmørket. — Den tunge Skydyne blev revet i Stykker, blev visket bort over mod Vest — man kunde se en enkelt Stjerne straale. — Der er noget eget betagende ved saadan en natlig Fart igennem skummende Søer, hvor man er ene med alle Stjernerne, der smiler lidt vemodigt ned til os der oppe fra Uendeligheden. — Saa kom Maanen — enkelte sorte Skyer sejlede majestætisk over Himmelhvælvet, kantede af hvidgule,

glødende Rande — de gled hen over Halvmaanens Segl, skjulte den et Øjeblik og gjorde det skinnende Skær mat og sejlede saa bort mod Øst — mod fjerne Verdener — og Maanen trak en lysende Stribe over Søens ibenholtssorte Flade — det var som om den pegede overlegent paa Baaden, der sled sig frem, stampede sig frem i et Brus af brudte Bølger.

Og Fyrene tændtes rundt omkring — de blussede op og slukkedes — blussede op og slukkedes med en stædig Regelmæssighed.

En Damper kom op i Horizonten — først de to klare Toplanterner — saa det grønne Styrbordsøje — saa gled den forbi os og forsvandt i Mørket.

Søen begyndte at smultne, da vi nærmede os Jyllands skærmende Kyst — der blev efterhaanden helt rart oppe paa Broen — saa kom der et Lysskær forude, der dannede en ufortjent Glorie over Aarhus By — nu blinkede Havnefyrene venligt til os — og saa gik vi i Havn.

Den første Dag var endt.

Kaj Jungersen.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

KØBENHAVN-KREDSEN

afholder Møde *Torsdagen den 5. November Kl. 7½ pr. i Studenterforeningen, Vestre Boulevard.*

Foredrag af Hr. Kommandør *Donnonville de la Cour*: »Vor maritime Stilling«.

Derefter *Fællesspisning, Smørrebrødsbord.*

Emblem bæres. Medlemskort medbringes.

Bestyrelsen.

NB. Der vil ikke udgaa særlig Meddelelse om dette Møde.

DANNEBROGSMAND

Fhv. Sømand, Fisker *Lars Petersen*, Stige, Veteran fra 1864, er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, der er overrakt Veteranen paa smuk og højtidelig Maade gennem Marineforeningen.

KALLUNDBORG-KREDSEN

afholdt den 26. Juli paa Grand Hotel en Festlighed for Undervandsbaadens Besætninger, til hvilken Officerer og Mandskab var mødt i stort Tal.

Formanden bød velkommen, og udbragte, efter at Flaget var hejst, et Leve for Konge og Fædreland.

Derefter traadte Søløjtnant *Rostock-Jensen* frem og holdt et overordentlig interessant Foredrag om Teddy-Ekspeditionen til Grønland. Han var en udmærket Fortæller og gennem hans Skildring fik man et betydeligt Indtryk af, i hvilken stor Fare Ekspeditionens Medlemmer havde været, efter at deres Skib var bleven skruet i Stykker af Isen. Foredraget var ledsaget af en Mængde overordentlig gode og naturtro Lysbilleder.

Da Løjtnanten sluttede, hilstes han med stærkt Bifald.

Plambech-Hansen takkede og udbragte et Leve for Teddy-Ekspeditionen.

Efter Foredraget samledes man omkring Kaffebordene, hvor der var Underholdning af et Par »Gaardsangere« og slutelig var der Bal paa »Dækket«.

Ved Afslutningen udbragte Redaktør *Vejlø* et Leve for den danske Marine, hvorefter den næstkommanderende bragte Marineforeningen en Tak for den vellykkede Aften.

Saa lod Fløjten og Marinerne maatte begive sig om Bord og gaa til Køjs.

HASLEV-KREDSEN

afholdt den 2. August et »Øvelsestog« til Strandegaard.

Flaget hejstes Kl. 10 med fuld Honnør i Carstensen's Have. Derpaa besteg man Barkasserne — Bilerne —, og der blev pebet »klar til Letning«. Ved »Jomfruens Egede« blev opbragt et »Spritfartøj«, som dog kun indeholdt Øl og Sodavand, hvis Aarsag Chefen blev narret, da al Sprit, der blev »Bytte« ifl. Ordre fra »Officersmessen« var hans Ejendom.

Ved *Strandegaard* ankrede man i Kølvaldslinie; der udliveredes Transportkost, som blev indtaget »i Land«.

»Marineministeriet« havde udsat to Præmier til Idrætsøvelser — Sækkevæddeløb — en for Damer og en for Herrer. Derimod var der ingen Præmier for Svømning, under hvilken »Chefen« holdt sin 32. Tale paa den Dag. Senere sejlede man til Faxe Ladeplads, hvor »Gutterne« maatte trække i Parade-tøj. Saa spillede Skibssorkestret op, og man foretrak at danse i Land i Stedet for paa Banjerne. Kl. 11 blev der pebet om Bord, og »Skuderne« sejlede i smult Vand tilbage til Haslev.

HOLBÆK-KREDSEN

afholdt Sommerudflugt til Langtved Færgetro den 16. August. Kl. 1½ Eftermiddag afsejledes fra Holbæk med Motorbaad i »fint Damevejr«. Efter Ankomsten til Langtved, samledes Deltagerne ved Kaffebordene og Flaget hejstes.

Efter Kaffen var der Præmieskydning for Herrerne, og for Damerne var der arrangeret Ballon-Fodbold om Præmier, der vakte vild Jubel.

Da Damerne var færdige hermed, dækkede de Aftensbordet og Skytterne — mere eller mindre begejstrede over Resultatet — mødte op med god Appetit.

Ved Mørkets Frembrud afsejledes fra Langtved, og Festen fortsattes med en Dans paa Hotel Isefjord til Flaget Kl. 1 haledes ned. Hele Turen var præget af en udmærket Stemning.

HORSENS-KREDSEN

afholdt den 8. September sin »Ulkeaften« og at disse maanedlige »Ulkeaftener« er en Idé som har slaaet an, viste den store Tilslutning af Kammerater, som havde givet Møde, og Tiden gik hurtig med Taler og Sang, saa Klokkeren blev mange inden Ulkene tænkte paa at gaa til Køjs.

KØBENHAVN-KREDSEN

Den 13. September afholdt Skyttelavet sin aarlige Præmie- og Fugleskydning paa Carlsberg-Pavillonen, hvortil c. 60 af de altid trofaste Kammerater havde givet Møde. I det herlige Sommervejr kappedes Skytterne om at partere Sommerfuglen, der rystede med Følehornene, hver Gang et velrettet Skud tog sit Stykke af den. Halen faldt efter de første 100 Skud, saa kom Turen til Hovedet med Hornene, og derefter alle fire Vinger. Naar Tid var, aflagde Skytterne et Besøg paa den store Bane, hvor Præmieskydningen ledes af Lavet's Sekretær, *Bønnelycke*.

Til Frokosten Kl. 12 samledes alle Kammeraterne i Salen, hvor den traditionelle »Bøf med Tilbehør« og Kaffe indtoges. Formanden bød Velkommen, og Flaget hejsedes med den sædvanlige Honnør. Ingeniør *Høffding* talte for Lokalkredsen, og adresserede Skaalen til Formanden, Grosserer V. Schou, Lavets Formand, Hornung, refererede Landsskyttestævnet paa Holmen, og bragte Kammeraterne en Hilsen og »Tak for sidst« fra Kredsen i Odense og Banders og fremviste den fra Banders-Kredsen skænkede Bordstænder med Lavets Mærke. Efter Frokosten samledes Kammeraterne igen paa Skydebanen for at tage det sidste Liv af Fuglen, i Form af Brystpladen, der faldt efter c. 125 velrettede Skud. Spændingen steg ved hvert Skud, men kunde dog ikke holde for *Joh. Grønvold's* Træfsikkerhed. Man samledes atter i Salen, og ved et Glas Punch oplæste Formanden Resultaterne fra begge Skydninger.

Aarets Mesterskytte blev *E. P. Jensen* med 47 Points, der modtog den af Grosserer V. Schou skænkede Præmie. Nr. 2 Skytte blev Muremester *Thiel*, og ialt uddeltes 20 Præmier til de af Kammeraterne, der opnaaede over 40 Points (5 Skud). Efter forskellige Taler for Præmietagerne og Præmiegiverne, haledes Flaget ned, og man skiltes efter at have tilbragt en i alle Maader vellykket Dag som Afslutning paa Sommerskydningen.

NYBORG-KREDSSEN

I Anledning af Eskadrens Besøg i Nyborg havde Kredsen den 20. September Flaadens Officerer og Mandskab samlet til Fest paa Industrihotellet, hvor Nyborg Borger- og Haandværkerforening havde stillet alle deres Lokaler til fri Disposition.

Kl. 6 samledes Officerer, Dæksofficerer, Borgere fra Nyborg og Gæster fra andre fynske Marineforeninger til Middag, og efter at Gæsterne var gaaet til Bords, blev Flaget hejst paa sædvanlige højtidelige Maade og Marineorkestret fra »Hejmdal« spillede første Vers af »Kong Kristian«. Formanden, Baron *Haxthausen*, bød derefter den talrige Forsamling, ca. 100 — velkommen, og senere talte Formanden for Kongen i smukke Ord og der blev afsendt Telegram til Kongen, hvorpaa der senere indløb Takketelegram.

I Festen deltog en finsk Søofficer, som gør Øvelserne med om Bord paa »Niels Juel« og Kommandør *Andersen* talte hjertelige Ord for denne Gæst og for den finske Nation, hvorpaa Musikken spillede den finske Nationalsang. Officeren takkede og udbragte et Leve for den danske Nation. Direktør *Tuxen* talte derefter for Marinen, Kaptajn *Godfred Hansen* for Nyborg By, Arkitekt *Colding* for Flaget og Speditør *Møller* for Gæsterne fra andre Byer. Formanden for Odense Marineforening, Telefonmester *Burchgreitz*, takkede.

Efter Middagen blev serveret Kaffe i de tilstødende Lokaler.

Kl. 8 samledes Mandskabet og de Gæster, som ikke deltog i Middagen, i den store Sal, og Flaget blev hejst paa sædvanlig Maade. Formanden bød Velkommen og Dansen tog straks sin Begyndelse.

En smuk Sang var i Dagens Anledning forfattet og den blev under Begejstring afsunget ved Bordet og senere i den store Sal.

Marineorkestret fra »Niels Juel« havde ogsaa beredvilligt lovet at spille, og dette Orkester spillede i den store Sal. — Da der var for mange Deltagere til at de kunde rummes i den store Sal, blev den lille Sal ogsaa gjort ryddelig og »Hejmdal« Orkester spillede her til Dans og disse to udmærkede Orkestre kunde rigtig vække Danselysten, saa alle deltog livligt i Dansen, indtil der sluttedes Kl. 1.

Senere paa Aftenen kom Eskadrechefen, Viceadmiral *Konow*, der var forhindret i at deltage fra Festens Begyndelse, og Admiralen talte smukke Ord til Mandskabet og takkede Marineforeningen og Borgerskabet for den Modtagelse Flaaden og Mandskabet havde faaet i Nyborg, og Mandskabets kraftige Hurraraab vidnede tydeligt om, at hvad Admiralen havde udtalt, kunde de tiltræde.

Før Festens Slutning takkede Direktør *Tuxen*, Syendborg, Orkestrene paa det hjerteligste for den glimrende Musik.

Ialt deltog mellem 5 og 600 i Festen.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt den 27. September Kl. 7½ i Kroen Torskespisning med paafølgende Bal for Medlemmerne med Damer. Efter at Flaget var hejst og Formanden havde budt Velkommen, indledede han med en Tale for Hs. Maj. Kongen. — De dejlige Vesterhavstorsk blev serveret og ved Kaffen talte Formanden for Flaget og de gamle Veteraner, Fyrmester *Johnsen* for Damerne og *Baack Andersen* for Bestyrelsen. Den blaa Sangbog kom frem, og efter at man havde sunget en Del Sange, blev Flaget halet ned, og der blev pebet til Dans paa Dækket.

Ved 2. Glas paa Hundevagten sluttete den fornøjelige Fest.

Søndag den 11. Oktober Kl. 7½ Aften afholdt Kredsen Foredrag med Lysbilleder: »Olfert Fischer« i London under Kroningsfestlighederne 1911 af Hr. Bankkasserer *C. Nath*, København. Ved 8 Glas blev Flaget hejst. Formanden bød Velkommen og særlig Hr. *Nath* og Hr. Konsul *Im. Stuhr*, der glædede os med at komme til Stede medbringende Lysbilledapparat og Betjeningen dertil, samt sit sprudlende Humør.

Formanden indledede med det sørgelige Budskab om den unge lovende Mekaniker *Nicolajsens* Død ved Flyvebaadens Nedstyrning; alle rejste sig, medens Flaget kippedes.

Derpaa gav Formanden Ordet til Hr. *Nath*, som i et glimrende Foredrag med mange humoristiske Vendinger holdt Tilhørernes Interesse fangen. Da det sidste Billede »Honnør for Flaget« blev vist, bragede Bifaldet løs. Der udbragtes et trefoldig Leve for Hr. *Nath* og Formanden takkede ham for hans store Indsats i Marineforeningerne hele Landet over.

Man bænkedes sig i Bakkerne, og ved Kaffen faldt Talerne Slag i Slag, afløst af Sange. Hr. *Nath* talte for Hirtshals-Kredsen i smukke, varme Ord og udbragte et trefoldigt Leve for samme, Formanden for Hr. *Im. Stuhr* og Hr. *Nath*.

Konsul *Stuhr* satte Tilhørernes Lattermuskler i Bevægelse ved at gennemgaa alle Minderne fra sin Tjenestetid, men Alvoren kom atter frem, da Hr. *Stuhr* talte for vor gamle Ve-

teran og alle hans Kammerater i 64, da var den gamle Gut bevæget. »Det var ved Helgoland« blev sunget.

Vore Gæster afrejste ved 6 Glas desværre. Vi takker Hr. *Nath* og Hr. *Stuhr* for den dejlige Aften; det glade Samvær sætter sit Præg heroppe. De, der mødte, er et godt Minde rigere, og alle Kammeraterne der blev borte, mangler det. Mød alle næste Gang.

SKAGEN-KREDSSEN

afholdt den 10. Oktober festlig Sammenkomst. Kl. 8 Aften blev Flaget hejst, hvorefter Formanden, Fuldmægtig *Eisenreich*, bød Velkommen og præsenterede Medlem af Hovedbestyrelsen, Bankkasserer *Nath*. Denne holdt et særdeles interessant Foredrag over Emnet: »Med »Olfert Fischer« til Kroningsfestligheden i London 1911«, og Foredraget var ledsaget af ganske fortrinlige Lysbilleder, hvorfor der ogsaa lød livligt Bifald, da Hr. *Nath* sluttete.

Efter Indtagelsen af en lille Forfriskning begyndte Dansen paa Dækket, og alt gik under Humør og Lystighed til Kl. 2 om Natten, da Størstedelen af de tilstedeværende samledes til Biksamad. Da det var sluttet, blev der pebet »Klar ved Køjerne«, og man skiltes efter atter at have føjet et fornøjeligt Blad til Marineforeningens Historie.

KØBENHAVN-KREDSSENS SAMMENKOMST DEN

8. OKTOBER 1925.

Ca. 160 Medlemmer havde givet Møde, da Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen til det første Møde i Sæsonen 1925—26, Foreningens 12te. Efter at have givet en Oversigt over den kommende Vinters Program, og efter at Flaget var hejst, sluttete Formanden med et nifoldigt Leve for Kongen og gav derpaa Ordet til Forstander *Richard Jensen*, hvis Foredrag om »Typer og Forhold paa Holmen for 50 Aar siden« fængslede Medlemmerne i høj Grad og satte Lattermusklerne i Bevægelse Gang paa Gang. Både som Forfatter og Foredragsholder hører Forstanderen til vore Yndlinge, hvis lune Blik og tørre Humor har skaffet ham utalte Venner ikke blot i vore Rækker. Stormende Bifald og langvarige Haandklap hilste ham, da han forlod Talerstolen, altfor tidligt syntes vi alle.

Ved Spisningen talte Formanden for de nye Medlemmer og for Aftenens Gæster, Dæksofficerseleverne og de Værnepligtige, Næstformanden for Foredragsholderen, som takkede, og Overlærer *Hørning* for vore Søfolk, Fabrikant *Schultz* for Besætningerne paa to tyske Torpedobaade, som ifjor Efteraar havde øvet en smuk Sømandsdaad ved Hjælp under Storm i Østersøen til en synkefærdig dansk Galease. Forsamlingen ydede hertil sin Honnør ved at rejse sig.

Alt i alt en hyggelig fornøjelig Aften med det rette Forhold imellem Alvor og Gammen, — den vil sikkert faa gode Efterfølgere i den kommende Vinter, naar vi atter stævner sammen.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt den 13. Oktober sin første Sammenkomst i denne Sæson i Kompagnihusets store Sal for fuldt Hus.

Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, bød Velkommen, og overgav derefter Kommandoen til selve Chefen, Konsul *Im. Stuhr*. Denne gik derefter paa Broen og takkede dybt bevæget Medlemmerne for den Tillid der i det forløbne Aar var vist ham. I hjærtevarme Ord talte han for Foreningen, takkede sin Næstkommanderende og udtalte videre, at han fremdeles og al Tid vilde betragte det som en Æressag, at være Chef for et saa udmærket Folk. Foreningens hele Trivsel og Velfærd havde al Tid ligget ham paa Hjærtet, og han vilde med Glæde fortsætte paa den Plads hvor han en Gang og fra dens første Færd var blevet sat.

Efter Talen rejste alle sig op, og i et langvarigt Bifald hilstes Chefen hjærtevelkommen tilbage og fastslog den store Hengivenhed, man blandt Medlemmerne nærer for ham.

»Klar ved Flaget«, »Hejs Flaget«, og saa faldt vort Orkester ind med Honnørmarchens Toner, hvorefter første Vers af Kongesangen blev sunget.

Aftenens Foredragsholder var Hovedbestyrelsesmedlem Hr. Bankkasserer *Nath*, København. Hr. *Nath* betroede os, forinden han steg i Højsædet, at det var det 40. Foredrag han holdt, og vi var selvsagt spændte paa at høre ham, men vi blev ikke skuffede. I et udmærket Sprog og uden at trætte til Øjeblik, fortalte han om Kroningsfestlighederne i London 1911, som han selv overværede, i det han var med om Bord i »Olfert Fischer«. Efterhaanden som Foredraget skred frem, ligesom trak han den store Forsamling nærmere og nærmere til sig; man fulgte interesseret med fra først til sidst, og hans Forklaring til Lysbillederne var storartet. En bragende Klapsalve tilkendegav, at man var tilfreds og gerne havde ønsket noget mere.

Ved det efterfølgende Kaffe bord havde flere Talere Ordet, og bl. a. fortalte Chefen nogle interessante Oplevelser fra den Tid, han tjente under Flaget.

Kl. 11 samledes man i Kino-Salen, hvor der med Tekst af Hr. Nath blev vist en ypperlig Film af Livet indenfor den danske Marine, baade af U-Baadene, Flyvebaadene og Flaadens andre Fartøjers Øvelser.

Bagefter gik Dansen paa Dækket til Musik af Marineorkestret. Lods *Holmgaard* svang sin venstre kejtede, og saa dansedes der til hen paa de smaa Klökkeslet.

Det var en god Begyndelse paa Sæsonen, og Chefen har lovet, at saaledes bliver det ved hver Maaned.

Fødselsdag.

Søndag den 18. Oktober fejrede Veteran og Dannebrogsmænd Chr. Andersen Sandborg i Sebbesund sin 86-aarige Fødselsdag. Gamle Sandborg, der aftjente sin Værnepligt ved Marinen og var med i flere Træfninger tilsøs bl. a. ved Rügen, er af Aalborg Marineforening udnævnt til Æresmedlem. Han deltog i Foreningens sidste Stiftelsesfest, og er rask og rørig.

Kommende Møder:

Horsens-Kredsen afholder sin 3-aarige Stiftelsesfest i Haandværkerforeningens Lokaler den 7. November 1925. København-Kredsens Formand, Hr. Grosserer *Schou* har lovet at holde Foredrag med Lysbilleder.

JULEGAVER

Veteranbogen og Juleheftet.

Som tidligere meddelt, findes der endnu et Antal Eksemplarer tilbage saavel af den i Anledning af 60-Aarsdagen for Slaget ved Helgoland af Marineforenin-

gen udgivne Veteranbog med Billeder og Beskrivelser af Slaget, skrevne af Veteranerne selv, men ogsaa et Antal af det meget smukke og omfangsrige Julehefte med Marinefortællinger fra Flaadens Færden i alle Jordens Egne, skrevne af Officerer.

Begge Bøger er af megen historisk Betydning, og mere underholdende og fornøjelig Læsning kan ikke godt tænkes for enhver, der har Interesse for Søen og Søsens Mænd, — herlige, illustrerede Fortællinger.

Bøgerne faas ved Henvendelse til Hovedkontoret, Bredgade 25, C, og koster for Veteranbogen 3,00, for Juleheftet 2,50, og egner sig glimrende til Julegaver.

VETERANFONDET

Kredsformændene erindres om den tidligere her i Bladet fremsatte Opfordring til at støtte Marineforeningens Veteranfond ved paa de respektive Kredsers Fødselsdag at foretage en Indsamling blandt Kredsmedlemmerne, der sikkert gerne, naar de er samlede til festligt Lag, giver en Skærv til vore gamle Marineveteraner i Bevidstheden om at støtte en god Sag og i det hele Marineforeningens Fond, til hvilket mulig overskydende Midler indgaa, naar Veteranerne ikke lever mere. Endnu sidder adskillige af dem tilbage, — mange af dem i saa smaa Kaar, at det bør være os alle en Ærespligt at lette dem Livet i deres høje Alder. Selv det mindste Bidrag er velkomment.

Hovedbestyrelsen.

F R A M A T R O S L U K A F E T

S E J L D U G S B U K S E R N E

Briggen laa i Antwerpens Havn; det var Lørdag Eftermiddag efter Udskejning. Letmatrosen sad paa Storlugen med en Pøs mellem Benene og vaskede et Par blaa Arbejdsbukser.

De var baade tjærede og fedtede, og »Sunligh« Sæben vilde ikke rigtig skumme. Kokken var gnaven og vilde ikke varme Vand til ham, og gaa ind i Kabyssen og tænde op imod denne Herres Villie gik ikke an, dertil var hans hvasse Købetøj for godt kendt ombord; selv Skipperen gik helst afvejen, naar Kokken var i »Stormhjørnet«. Kabyssen var nu engang hans lille Kongerige, hvor kun han og ingen anden regerede.

En gammel helbefaren kom til og gav ham et godt Raad fra Orlogstiden, han skulde blot lægge Bukserne paa Dækket, og give dem en Omgang med lidt Sand og en Mursten, saa skulde der nok komme »Grund« i dem. Letmatrosen betakkede sig dog for den Vaskemetode, de skulde helst holde et Aarstid endnu.

Lars Fynbo havde staaet en rum Tid ved det Styrbords Fokkevant, uden dog at give sit Besyv med, tilsidst stak han Hænderne i Bukselommerne, drev ind i Ruffet og begyndte at barbære sig og klæde sig paa til at gaa i Land.

Letmatrosen blev tilsidst ked af det ørkesløse Arbejde; smed Bukserne ned i Pøsen, og hev det hele ind under Bakken. Næste Dag blev han fri for mere Besvær med Bukserne, da baade Pøs og Indhold var forsvunden. En Arbejder fra Land havde haft Brug for begge Dele.

Senere paa Aftenen kom der Fremmede ombord, — Besætningen fra en nærliggende norsk Bark. Letmatrosen fik Harmonikaen frem, og Stemningen blev efterhaanden høj. Der var flere Gange bleven spurgt efter Lars Fynbo, men han var endnu ikke kommen ombord efter sit Ærinde i Land. Han kom ved 11-Tiden, og blev modtaget i det røgfylde Lukaf med en infernalsk Koncert af Harmonika og Skaffebakker. Han smed en Pakke ind i sin Køje, hilste rundt og blev an-

bragt paa Kanten af en Underkøje med et fyldt Toddyglas imellem Knæene og sin uundværlige Snadde i Munden.

«Og Snakken gik videre i Lukafet, mens Røgen drev i lange Bølger ud af de aabentstaaende Koojer; indtil Tømmermanden raabte: »Naa, Lars Fynbo, lad os saa høre en af dine sædvanlige Livserindringer. Hvad er det forresten du har været i Land og købt i Aften?« Lars Fynbo halede Pakken frem, pakkede op og fremviste et Par af de bekendte stribe Fløjlslukser, som særlige de belgiske Havnearbejdere ynder at gaa med baade Hellig og Søgn.

»Her skal I se, Folkens, den Slags Arbejdstøj det er Kram, jeg har sejlet sammen med saadan et Par Bukser i flere Aar, og haft dem paa daglig baade i Storm og Stille, og var de ikke ved et Ulykkestilfælde gaet overbord engang jeg vaskede dem, saa havde jeg vel haft dem endnu. Næ, det er noget andet end de blaa »Donkeritøje«. I køber nutildags, saadan et Par Bukser slider man jo Bagen ud af paa en Nat ved at ligge med dem paa i Køjen.«

Han lod dem gaa rundt til Eftersyn og Vurdering, og man saa paa hans furede Ansigt, med de smaa lattermilde Rynker ved Øjnene, og mørke Tobakstriber ved Mundvigene, at Vurderingen faldt ud til hans Tilfredshed.

Samtalen sprang atter fra det ene Emne til det andet; Forskellen paa Smagen af tysk og dansk Øl, og lignende, men drejede sig uvilkaarlig over paa Lukaernes faste Samtaleemne — Pigerne i de forskellige Havne.

Der fremkom mange barokke Sammenligninger mellem »Undervandsbaaden« i Helsingør og »Glade Julie« i Gent, men Tømmermanden forfulgte stadig sit Maal; at faa Lars Fynbo i Fortællehjørnet. Og tilsidst lykkedes det, han stoppede Pi-ben, fik lagt sig bekvemt tilrette i Køjen og begyndte:

»For en Del Aar tilbage havde jeg været en Tur paa New Foundlands Bankerne med en fransk Skonnert, vi mønsterede af i Lorient, og jeg rejste straks til Hamborg for at søge ny Hyre.

Jeg havde en Del Penge i Lommen, og dengang havde Mark en større Værdi end nu, og selvfølgelig kunde jeg ikke mønstre ud paany, førend jeg havde faaet brugt mine Penge. Naa, i St. Paulli behøver man ikke at gaa mange Dage, før man er læns, saa jeg var hurtigt klart til at tage det første det bedste Job, der tilbød sig.

Men mens jeg før havde sagt nej til et Par gode Hyrer, saa viste der sig nu desværre ingen, der var noget værd.

Der var Dampere nok, der skulde have Mandskab, men jeg vilde helst sejle rigtig tilsøs dengang. I ved jo nok, at Nordmændene siger, at naar de bliver gamle holder de op med at sejle tilsøs og gaar ombord i en Damper.

Til sidst var jeg saa afrakket, saa jeg kun havde det Tøj, som jeg stod og gik i, og det var sølle nok endda, men saa kom Redningen i Skikkelse af en tysk Bark, der skulde paa Vestkysten.

Vi blev mønstrede, og vi fik Forskud, — Besked om at møde næste Dags Aften paa Banegaarden, da Barken laa her i Antwerpen, samt i Tilgift en Bunke gode Formaninger om at købe godt med Tøj, det vilde blive en kold Tur rundt Hornet. Men hvem tænker paa Cap Horn, naar man gaar i St. Paulli med halvanden Maanedes Hyre i Lommen!

Da vi havde taget Afsked med de mange »Venner« og »Veninder«, der nu troppede op og pludselig erindrede ens ærede Tilværelse, var det Slut med Pengene, samtidig forsvandt Vennekredsen.

Om Aftenen mødte vi paa Banegaarden, og Forhyringsagenten fik os stoppet ind i en Kupé og givet de mest ædru Ordre til at passe paa de øvrige, at ikke de drysede ud undervejs. Forresten var der en lille vims Fyr, der hele Tiden luskede omkring os og holdt Øje med os, og til sidst sprang ind i en Kupé ved Siden af vor. Jeg hørte senere at han var med for at passe paa, at vi ikke forsvandt undervejs, vi var forresten lovlig undskyldt, vi forsøgte et Par Gange at komme ud ved de større Stationer for at slukke Tørsten, men der var vinket af. Døren var laaset. Det var nok den lille vimse der havde sludret lidt med Konduktøren. I Antwerpen blev vi i samlet Flok lodset ombord i Barken og taget i Ojesyn af Skipperen, jeg kunde høre paa ham, at han ikke var særlig glad for den Bande, han havde faaet ombord. Men han var jo nu desværre nødt til at beholde os, nu vi var kommen ombord.

Til sidst fik han i Sinde at holde Kisteeftersyn. Styrmanden brækkede Kisterne op og hældte Indholdet ud paa Dørken, men der var ikke meget at se efter. Tøj var der ingen der havde købt, det eneste han fandt, og straks konfiskerede, var et Par Flasker Rom. Dem saa vi aldrig mer.

Baadsmanden blev sendt i Land for at købe Tøj til os, og derved kom jeg i Besiddelse af de omtalte Fløjlbukser, som jeg senere fik saa megen Gavn af. Inden vi sejlede, rømte Kokken forresten, men det er som Kipling siger, en anden Historie, den kan I faa en anden Gang. Fjorten Dage senere laa vi bidevind i Atlanten med en forrygende Sydvest, Søerne brækkede over Lønningen uafbrudt og stod som hele Floder ud af de Læ Lænseporte og Spygatter, og Sol havde vi ikke set i flere Dage. Skyerne hang saa lavt, saa det var, som om vi sejlede ret igennem dem, det var en rar Opsang at begynde med, og værre vilde det jo blive, naar vi naaede Cap Horn. Foranfor Stormasten var der ikke en tør Plet at opdrive, alt, som ikke var nagelfast, var surret, undtagen i Ruffet, der laa alt i det vildeste Kaos. Kister, Søstøvler og Skaffegrejer flød paa Dørken imellem hinanden.

Nu viste det sig først, hvad Besætningen var værd, og at Skipperen havde haft Ret i sin Dom.

Den første Tid laa Halvdelen af Besætningen i Køjerne og svinede sig selv og det hele til, men efterhaanden som de

kunde støtte paa Benene, blev de smidt ud paa Dækket af den haandfaste Baadsmand. Selv en Bondekarl kan gøre Nytte, naar han faar den rette Ende stukket i Haanden, og Ordre til at hale væk. Men under den Storm fik mine nye Bukser sit første Banesaar, og det gik saadan til.

Vi var et Par Mand paa Vej op paa Bakken, Klyveren var halet ned, der var et eller andet i Vejen med den, som skulde ses efter. Som jeg staar ved Ankerspillet bliver der fra Ror-gængerens varskoet om at der kom en Bræksø, men jeg stod i mine egne Tanker, saa jeg hverken hører eller ser noget, men destomer følte jeg den, thi inden der var Tid til at komme af Vejen, laa jeg og trillede rundt i Vandet nede i Læ Side, uden ellers at være kommen noget til, men Bukserne havde faaet fat i en Kufnagle, saa hele Bagen var gaaet ud af dem. Der blev jo Grin paa Dækket da jeg fik mig samlet op og luskede ind i Ruffet for at skifte Tøj.

Sydvesten fik endelig raset ud, og for en frisk Brise luntede vi sydover mod Passaten med alle Klude oppe. Og vi fik nu travlt med at luften ud i Ruffet, og tørre Tøj, alt var jo bleven muggent og skimlet under det daarlige Vejr.

Jeg undersøgte saa mine Bukser om de stod til at redde, og takket være Sejlmageren, fik jeg sat en hel ny Bag i dem af Sejldug. Det var ikke fint, men det var stærkt, trøstede jeg mig med, og selv om der blev lidt Grin i den første Tid, naar jeg viste mig paa Dækket, saa blevde jo hurtigt kede af det og fik noget andet at grine af.

Tiden gik og vi slap rundt Hornet, det var en drøj Tur, men nu tænker man ikke mere paa det, Søfolk glemmer hurtigt Besværligheder, naar først de har fast Land under Fødderne igen.

Vi lossede og lastede igen for en Plads i Sydafrika. I Tidens Løb blev der slidt godt paa Bukserne, men nu havde jeg Erfaring for, hvordan de kunde lappes, og til sidst var de overbroderede med Sejlmagerstopninger og Sejldugslapper baade for og bag, men stærkere blev de for hver Gang. Et halvt Aarstid senere skete den anden store Ulykke. Vi var ved at forhale. Jeg var i Jollen, og skulde skifte Trossen efterhaanden som vi halede frem langs Kajen. Ved et Uheld fik et Søm i Bolværket fat i det ene Bukseben og flængede det fra øverst til nederst, der var ikke Tid til at skifte, saa jeg maatte faa dem til at holde Dagen ud ved at rimpe dem sammen med et Par Søm.

Om Aftenen sprættede jeg hele Buksebenet af, og erstattede det med et af en gammel Klyver, saa var jeg fri for Lapper paa det Ben foreløbig, men det havde ogsaa sine Ulemper: for Eksempel var jeg en Dag i Middagsstunden gaaet i Land for at faa et lille Glas, men maatte snarest mulig gaa ombord igen, da min lidt aparte Beklædning vakte en generende Opsigt paa Gaden.

Tiden gik og jeg var stadigvæk glad for mine Fløjlbukser, men en Dag staar jeg og vasker mig ude paa Dækket og vil skifte Tøj ved samme Lejlighed, jeg sender saa en af Drengene ind i Lukafet efter Bukserne, men han kommer tilbage og siger, at han ingen Fløjlbukser kan finde, endskønt jeg har forklaret ham, at de hænger paa Skottet om Styrbord. Jeg maa saa selv med ham ind for at vise ham, hvor de hænger. De hang der ogsaa, men Drengen undskyldte sig med, at han ikke kunde se, at det var Fløjlbukser, og da jeg saa nøjere efter, maatte jeg give ham Ret. Der var ikke andet tilbage af det oprindelige Fløjl end en smal Kant af Linningen øverst omkring Livet, og nogen Tid efter gik de som sagt overbord, da jeg vaskede dem.

Lars Fynbo kravlede ud af Køjen og gik ud paa Dækket, de Fremmede tog Afsked og gik fraborde, og kort efter hørtes kun Vagtmangens Trin paa de øde Kajer.

Chr. Holmqvist.

Frederikshavns Værft og Flydedok A/S

Th. Lassen,
Frederikshavn. Tlf. 146.

1ste Kl. Kød- og Flæskeudsalg.
Leverandør til Marinen.

P. Skou & Co.
Skibshandlere.

Frederikshavn. Tlf. 12. Stats 17
Leverandør til Marinen.

C. KLAUSEN, Handeltgartner.
Frugthuset „Flora“.
Søndergade 17, Frederikshavn, Tlf. 511.
Frukt, Kartofler & al Slags Grøntsager.
Altid leveringsdygtig.
Leverandør til Marinen.

Chr. Lucasen,
Hobro. — Tlf. 225.
Bageri & Conditori.
Leverandør til Marinen.

Fr. Herrig,
Hobro. Tlf. 323 & 460.
1ste Kl. Kød- og Fødevarer-Udsalg.
Leverandør til Marinen.

Jens Jensen,
vis a vis Havnen. Tlf. HOBRO 38.
Skibsprovianteringsforretning.
Leverandør til Marinen.

A/S KULKOMPAGNIET
HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.
LEVERANDØR TIL MARINEN

Møller & Hansen,
Lille Torv, Thisted. Tlf. 217.
1ste Kl. Kød- og Fødevarerforretning.
Leverandør til Marinen.

C. P. Odde,
Bageri & Konditori.
Vestergade 32, THISTED,
Tlf. 202.
Leverandør til Marinen.

Carl Weinreich.
Ost en gros.
Studiestræde 21. Telefon 6905.
Leverandør til Marinen.

Aage Petersen
Helsingør
Stengade 40 — Telf. 818
Frukt — Grønt — Konserver
Leverandør til Marinen.

Th. E. Nielsen,
Thonbogade, Horsens. Tlf. 601.
Fisk en gros, en detail.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

Chr. Fischer Christensen,
Havnen 5, Horsens. Tlf. 974.
Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Svend Andersen, Havnen 3,
Jens Andersens Eftf. Horsens. Tlf. 446
Slagter & Fødevarerforretning.
Leverandør til Marinen.

Georg Jensen,
Havnen 5, HORSSENS Tlf. 1125.
KOLONIAL — VIN — DELIKATESSE
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Masnedsunds Fiskesalgforretning,
HAVNEN — TLF. 438.
Altid leveringsdygtig i Aarstidens
Fiskesorter.
Leverandør til Marinen.

„Torvehallen“
Algade - VORDINGBORG - Tlf. 394.
1. Kl. Kød, Konserver, Ost og
Paalæg. Leverandør til Marinen.

Store Torvs Frugthandel,
THISTED. Tlf. 467 ogsaa privat Tlf.
Alle Aarstidens Frukt og Grøntsager.
Billigste Dagspris.
Leverandør til Marinen.

Vejle & Omegns Andelssvineslagteri,
Vejle. — Tlf. 75 & 76. — 905.
Største Leverandør af Kød- & Føde-
varer i Vejle.
Leverandør til Marinen.

Frukt- & Grøntforretningen MELONA
Cl. Nielsen, Nørregade 2.
Tlf. 403. Vejle. Tlf. 403.
Leverandør til Marinen.

IMPORTKOMPAGNIET A/S
Tlf. 33 & 34, Kalundborg Stats. 13, Telegr.-Adr. Importico.
IMPORT AF KUL, KORN OG FODERSTOFFER, SPC. LANGWITH,
STORE OG NØDDEKUL TIL DAMP & HUSHOLDNINGSBRUG -
Leverandør til Marinen.

Niels Wulffs Enkes Eft.
Kalundborg, Tlf. 345.
Skibsproviant og Stores
Leverandør til Marinen.

L. J. Skovbo,
Skibrogade 28, Kalundborg, Tlf. 111.
1. Kl. Franskbrød & Wienerbrød
Leverandør til Marinen.

Chr. Norups Kødudsalg,
Skibrogade 45, Kalundborg.
Tlf. 141. Privat Telf. 246.
Leverandør til Marinen.

C. A. CHRISTENSEN
HUNDESTED. TLF. 75
BAGERI OG CONDITORI
Leverandør til Marinen.

TH. NIELSEN
Tlf. 82 - HUNDESTED - Tlf. 82
1. Kl. KØDUDSALG
Leverandør til Marinen.

H. FUNCH
HUNDESTED — TLF. 64
SKIBSPROVIANTERING
Leverandør til Marinen.

W. COOPS,
Havnegade 37 — VEJLE — Telefon 542
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Vejle Vildt- og Fiskeforretning,
Orla Lehmannsgade. Tlf. 410 & 882
Leverer alt i Fisk Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Struer Mejeri.
Tlf. 40. — 1. Kl. Produkter.
Leverandør til Marinen.

Jens Jensen, Havnen, Skive
Tlf. 423.
SKIBSPROVIANTERINGSFORRETNING
Leverandør til Marinen.

Chr. Daldorph,
Slagtermester
Torvet 18, Køge. Tlf. 156.
Leverandør til Marinen.

FITTINGS + GF +
P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Vald, Hjorth-Hansen - Conditori og Bageri
Helgolandsgade 15 - Telefon 2376
anbefaler sig til de ærede Medlemmer.

Køge Fiskehus,
Nørregade 8, Køge. Telf. 375.
Alle Slags fersk og røget Fisk.
Leverandør til Marinen.

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet
TORVET 30 — KØGE — Telf. 294.
Leverandør til Marinen.

EINAR ANDERSEN, Slagter
og Fødevarer, Langgade 44, Kerteminde.
Telf. 226. Leverandør til Marinen.

„Fiskesalg“, Kerteminde.
Havnen. Telf. 238. Stat 8.
Fisk en gros & en detail.
Leverandør til Marinen.

L. Rathje,
Lemvig. — Tlf. 330 & 109.
1ste Kl. Fødevarer- og
Paalægsforretning.
Leverandør til Marinen.

P. Kilsgaard,
Lemvig, Tlf. 20.
1ste Kl. Kødudsalg.
Leverandør til Marinen.

Hans P. Hansen,
Sdr. Havnegade 20, Sønderborg
Telefon 110.
Kolonial - Vin - Deilikatesse -
Konserver - Skibsproviantering.
Leverandør til den kongelige danske Marine.

Hermann Franke
Perlegade, Sønderborg. Tlf. 403.
1ste Kl. Kød- & Fødevarerudsalg.
Leverandør til Marinen.

Iwer Hess,
Havnen, SØNDERBORG, Tlf. 458.
Alle Aarstidens Fiskesorter fores.
Røget Fisk & Konserver.
Leverandør til Marinen.

Christiane Friedl,
BLOMSTER & GRØNTHANDEL,
Jernbanegade 10, Sønderborg.
Tlf. 278.
Leverandør til Marinen.

C. Ritzau-Eigaard
Østergade — Struer.
Tlf. 244.
Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

S. Johannessons Fabriker A/s
Kgl. Hof Leverandør.
København K.
Alle Sorter Fødevarer, Pølser, Kødkonserver etc.
Statskontrol Nr. 26.